

Nr 208.

Av herr **Julin**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående dyrtidstillägg åt f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer.

I propositionerna nr 210 och 211 till årets riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit sådan ändring i bestämmelserna om dyrtidstillägg (utgående enligt K. K. nr 357 år 1922) å vissa pensioner och om dyrtidstillägg (utgående enligt K. K. nr 358 år 1922) å vissa änkepensioner att dessa dyrtidstillägg skulle komma att konstrueras i ungefärlig överensstämmelse med de dyrtidstillägg till statstjänstemän, som föreslagits i propositionen nr 2.

Något annat skäl för ändring av vad nu gäller, än önskan efter likformighet, har i de nya propositionerna ej anförts, och då de anmärkningar, som i ett flertal motioner anförts mot förslagen i den tidigare propositionen (nr 2) alltså måste drabba även förslagen i dessa senare (nr 210 och 211), tillåter jag mig vädja till riksdagen att beakta de gjorda anmärkningarna jämväl vid behandling av de senare propositionerna.

Visserligen har man i de nya propositionerna sökt freda sig för den med stor styrka framförda anmärkningen mot den i propositionen nr 2 föreslagna beskärningen av dyrtidstilläggen, att denna beskärning skulle hårdast drabba de små inkomsttagarna, men därest, som jag hoppas, riksdagen kommer att i möjligaste mån gå till mötes de önskemål om bibehållande av nuvarande grunder för dyrtidstilläggen, som uttalats i motionen nr 134 i första kammaren (tryckt som nr 174 i andra kammaren), kommer ingen anledning att finnas att ändra de grunder, som för närvarande gälla för dyrtidstillägg å tjänstepensioner eller änkepensioner.

Det finnes så mycket mindre anledning att nu börja försämra pensionärernas ekonomiska ställning som ju riksdagen i fjol ju var nödsakad ingripa och förbättra vissa äldre dylika pensioner genom s. k. pensions-tillägg och vi som bekant alltjämt vänta på en verklig pensionsreglering,

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 3 saml. 73 häft. (Nr 208—210.)

motsvarande senaste tidens löneregleringar, eller en sådan som i Kungl. Maj:ts proposition nr 125 till 1922 års riksdag antydes vara att vänta.

På grund av vad sålunda anförts får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att, med avslag å Kungl. Maj:ts proposition nr 210, dyrtidstillägg åt f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer må fortfara att utgå enligt nu gällande bestämmelser.

Stockholm den 10 april 1923.

Teodor Julin.
